

ELTITKOLT TÉNYEK A KLÍMAVÁLTOZÁSRÓL

**Tényleg a széndioxid okozza a
klímaváltozást?**

**Ne dőljön be a hivatalos propagandának!
Ismerje meg a tényeket!**

**További információk az
Energiapolitika 2000 Társulat
honlapján:**

<http://www.enpol2000.hu/>

A politika hatalmas propagandával és média támogatással hirdeti, hogy a klímaváltozást az ember okozza azzal, hogy túl sok széndioxidot bocsátunk ki. Az emisszió csökkentése érdekében hozott intézkedések azonban hatástalanok az éghajlatra, ráadásul együtt járnak a természeti erőforrások pazarlásával, és a környezet szennyezésével. Ésszerűbb lenne az erőforrásokat az alkalmazkodásra fordítani.

A tények

- 1) Az éghajlat változása elkerülhetetlen.
- 2) Az éghajlatot a levegő széndioxid tartalma nem befolyásolja.
- 3) A széndioxid nem káros anyag.
- 4) A megújuló energiák mértéktelen alkalmazása környezeti károkat okoz.
- 5) A környezet- és klíma-védelem jelszavával a környezet terhelés exportja folyik a „fejlődő” országokba, miközben a gazdag országok egyre gazdagabbak, a szegény országok egyre szegényebbek lesznek.

1) Az éghajlatváltozás elkerülhetetlen

Az éghajlat a bolygó keletkezése óta, azaz évmilliárdok óta, folyamatosan változik. Ismerjük a jelentősebb éghajlat változásokat, az extrém meleg és extrém hideg időszakokat, bár ezek magyarázatában számos bizonytalanság van. Azt viszont tudjuk, hogy az éghajlatváltozások ciklikusan ismétlődnek

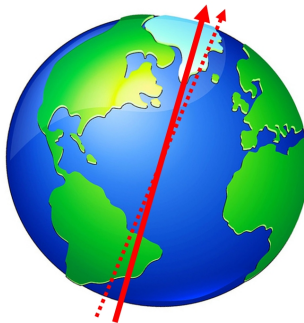
Az utóbbi néhány millió évben a jégkorszakok és melegedési korszakok váltakozásának ciklus ideje százezer éves nagyságrendű volt. Az utolsó jégkorszak 10-12 ezer évvel ezelőtt fejeződött be, a melegedés azóta kisebb-nagyobb ingadozásokkal zajlik, és ez így fog menni még legalább 30-40 ezer évig.

A hosszabb ciklusokon belül rövidebb idejű, néhány évezredes, néhány évszázados, és néhány évtizedes ingadozások is fellépnek, és az éppen tapasztalható éghajlatot több eltérő ciklus hatásainak összegeződése határozza meg.

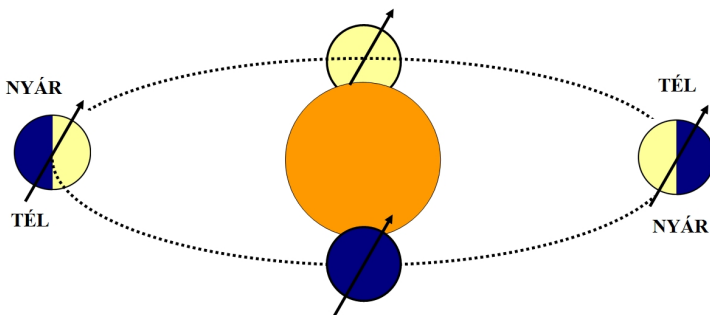
A hosszabb távú ciklusokban mutatózó ismétlődő jégkorszakokra és melegedési korszakokra viszonylag jó magyarázatot kínál a Milankovics-Bacsák elmélet, amely szerint a klímaváltozások oka a Föld keringési pályaelemeinek ciklikus változásai, valamint a forgási tengely dőlésének és irányának imbolygása.

Ebben számos tényező játszik szerepet, így a nagybolygók (Jupiter és Szaturnusz), valamint a lassan távolodó Hold gravitációs hatása, továbbá a Föld forgási sebességének fokozatos lassulása.

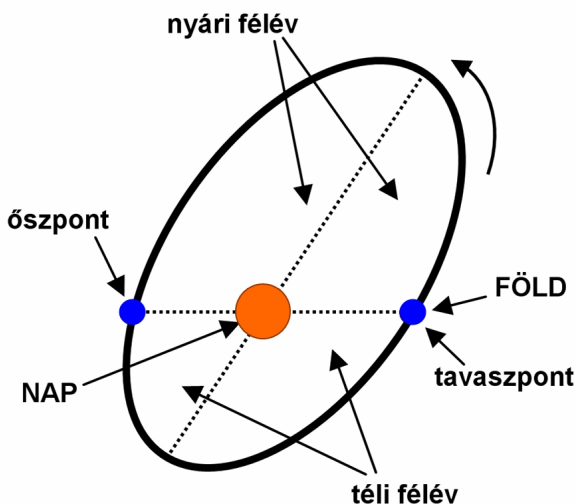
Az elméletet eredetileg Milutin Milankovics szerb tudós fogalmazta meg, majd a magyar Bacsák György professzor a számításokat ellenőrizte, az elméletet tovább fejlesztette és pontosította. Eszerint az éghajlatot befolyásoló egyik tényező az, hogy a Föld forgási tengelyének dőlési szöge a keringési pályasíkra állított merőleges-hez képest nagyjából 40 ezer év ciklusidővel kb. 21,5 és 24,5 fokok között ingadozik.

Egyetlen fok eltérés hatására a sarkkörök, és ezzel az éghajlati övek 110 kilométerrel tolódnak el a sarkok felé vagy az egyenlítő felé. Tudjuk azt is, hogy az északi és a déli féltekén az évszakok ellenfázisban zajlanak le, vagyis amikor nálunk nyár van, olyankor a déli féltekén tél, és viszont.

A Föld azonban nem szabályos körpályán, hanem kissé elnyúlt ellipszis pályán kering a Nap körül.

Ennek azért van jelentősége, mert nem mindegy, hogy amikor a Föld közelebb van a Naphoz, melyik féltekén van tél, és melyiken nyár. Az északi féltekén több a szárazföld és kevesebb a szabad vízfelület, míg a déli félteke nagy részét víz borítja. Márpedig a szárazföld és a vízfelület más hatásokkal nyeli el a napsugárzás energiáját, és ez is befolyásolja a bolygón a napsugárzásból elnyelt energia mennyiségét.

Az sem mindegy, hogy mekkora a pálya excentricitása, mert ettől is függ, hogy az egész bolygó összesen mekkora besugárzást kap egy év alatt. Mindezek együttes hatása miatt követik egymást a jégkorszakok és a melegedési korszakok.

Bacsák György egy millió évre visszamenőleges számításainak helyességét a földtani kutatások igazolják.

Szerinte az utolsó jégkorszak 10 ezer évvel ezelőtt ért véget, jelenleg pedig két jégkorszak közötti felmelegedő periódusban vagyunk, amely kb. 70 ezer év múlva ér majd véget.

Bár ez az elmélet több százezer éves távlatban jól leírja az éghajlat változását, nem ad választ arra, hogy rövidebb távon, néhány évtizedes, vagy évszázados léptékben mi okozza a hőmérsékleti ingadozásokat, például, hogy miért volt az 1300-as években feltűnően nagy meleg, és mi lehetett az oka az 1500-1600-as években lezajlott kis jégkorszaknak.

Erre vonatkozó elméletet is publikáltak az utóbbi időben, amely szerint a Nap aktivitása nagyjából 400 éves ciklusokban ingadozik. Most pedig a legutóbbi ciklus vége felé tartunk, ezért a jövőben nem melegedésre, hanem újabb kis jégkorszakra kell felkészülni.

2) Az éghajlatot a széndioxid nem befolyásolja

Óriási média propaganda hirdeti, hogy az éghajlatváltozást az ember okozza azzal, hogy túl sok széndioxidot bocsátunk ki, ennek hatására megnövekszik az üvegházhatás, és emelkedik a hőmérséklet. Ezt az állítást hirdeti és reklámozza manapság az 1988-ban megalakult Éghajlat-változási Kormányközi Testület (*IPCC = Intergovernmental Panel on Climate Change*), amely azonban a 2001. évi Harmadik Állapotjelentésében még így fogalmazott: *„Visszacsatolós nemlineáris kaotikus rendszerrel van dolgunk. Ezért a klíma jövőbeni állapotára vonatkozóan nem lehet hosszú távú jóslásokba bocsátkozni.”*

Nos, ennek ellenére az IPCC egyre merészebb jóslásokba bocsátkozik, évszázadokra megjósolva a hőmérséklet várható változását, miközben a meteorológusok azt sem tudják megjósolni, milyen idő várható egy hét múlva.

Nézzük meg, mekkora realitása lehet a hivatalosan támogatott elméletnek. Ehhez először is tisztázni kell, hogy mi is az a bizonyos üvegházhatás. Az üvegházhatás számszerű mértéke az a hőmérséklet különbség, amely úgy adódik, hogy az átlagos felszíni hőmérsékletből kivonjuk az ún. emissziós hőmérsékletet, amely akkor lépne fel, ha a Földnek nem lenne légkörre, azonban ugyanannyi energiát nyelne el a napsugárzásból, mint most.

Elfogadva, hogy a fizika törvényei mindenütt ugyanúgy működnek, összehasonlítást tehetünk egy másik bolygóval, nevezetesen a Marssal.

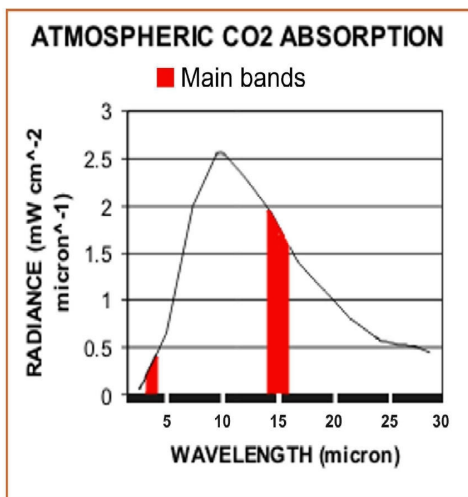
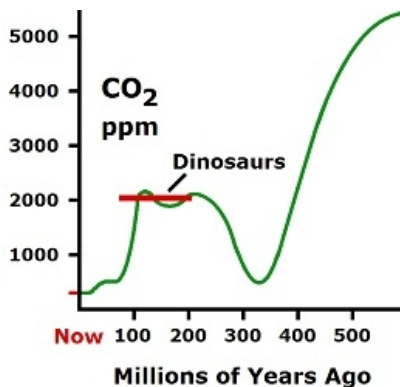
A Földön jelenleg a levegő széndioxid tartalma 400 ppm, azaz 0,04%, a Marson ugyanez 95,6%, vagyis a Mars légköre gyakorlatilag tömény széndioxid. Ami a levegőben lévő széndioxid mennyiségét illeti, egy négyzetméter felszín felett a Földön a széndioxid mennyisége kb. 6,3 kg, a Marson kb. 194 kg. A Földön az átlagos felszíni hőmérséklet +15 C fok, a Marson -60 C fok. Az emissziós hőmérséklet a Földön -18 C fok, a Marson -63 C fok, amiből adódik, hogy a Földön az üvegházhatás 33 fok, a Marson mindössze 3 fok.

Vagyis a Mars légkörében 30-szor több a széndioxid, mint a Földön, az üvegházhatás mégis csupán tizede a földinek.

Tény az is, hogy a Föld történetében volt már sokkal több széndioxid, mégsem okozott globális katasztrófát.

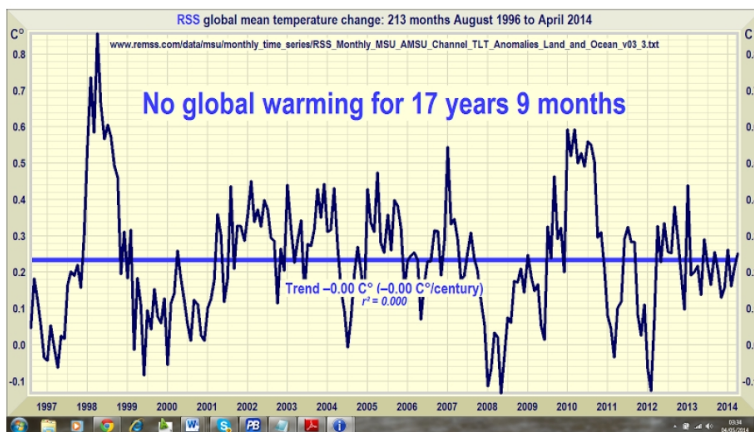
A széndioxid ugyanis nagyon gyenge üvegház gáz, amelyből hatalmas mennyiség kell jelentős mértékű üvegházhatás kifejtéséhez.

Az üvegházhatású gáz ugyanis úgy működik, hogy amit elnyel a felszín hősugárzásából, annak egy részét visszasugározza a felszínre, és ezáltal fejti ki a melegítő hatást.

A Föld hősugárzásának hullámhossz szerinti eloszlását mutatja a fentebbi diagram, amelyben a két megjelölt sáv mutatja azt a hullámhossz tartományt, amelynek az energiáját a levegőben lévő széndioxid elnyeli, míg a hősugárzás többi része úgy megy keresztül a széndioxidon, mint kés a vajon. Mivel a levegő széndioxid tartalma már most is mindent elnyel a felszíni hősugárzásból, amit elnyelhet, a koncentráció további növekedése ezen már sokat nem változtat.

Kérdés ezért, hogy a Földön az üvegházhatásban valóban a széndioxid-e a döntő tényező. Kérdés az is, hogy pusztán az üvegházhatás mértéke képes lehet-e önmagában döntően meghatározni az éghajlatot, amelyet számos egyéb tényező is befolyásol. A kétségeket erősíti, hogy a Földön a globális közép-hőmérséklet 1997 óta stabil, annak ellenére, hogy a levegő CO₂ tartalma folyamatosan növekszik, hiszen az ipari forradalom kezdete óta kibocsátott összes széndioxid 57%-a 1997 óta került a levegőbe, ámde a hőmérséklet mégis változatlan maradt.

A hivatalos propaganda sem vitatja, hogy a Földön az üvegházhatás túlnyomó részét nem a széndioxid, hanem a vízgőz okozza. A bolygó felszínének 70%-át víz borítja, a levegőben hatalmas mennyiségben van vízgőz, amely felhőket képez, és ezek hatása a modell számításokat tovább nehezíti.

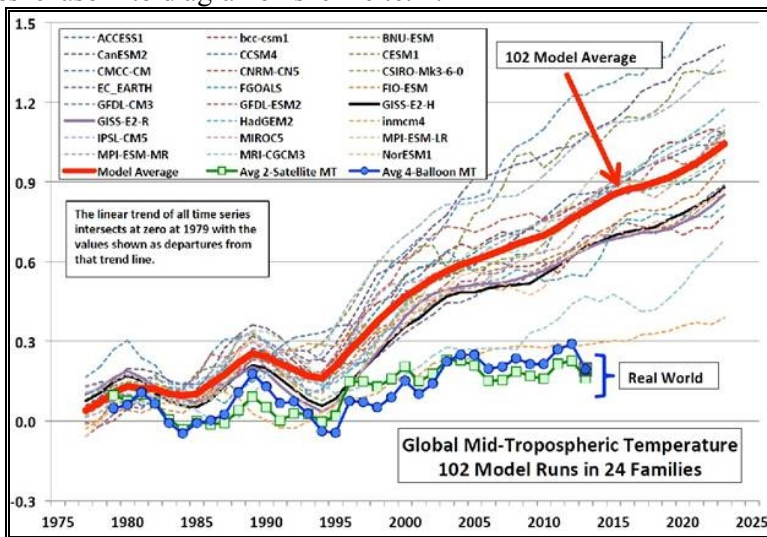
Az IPCC szerint a túl sok széndioxid kölcsönhatásba lép a vízgőzzel, ezért a trópusok felett kialakul egyfajta „forró pont” és emiatt a széndioxid felerősíti a melegedést. A valóság ezzel szemben az, hogy a kölcsönhatás éppen az ellenkezője. A kölcsönhatás úgy működik, hogy a széndioxid a vízgőzzel szénsavat alkot, amely csapadék formájában lehullik, ennek során nem csupán a széndioxid

űrül a légkörből, hanem a vízgőz is, amely a széndioxidhoz képest sokkal hatékonyabb üvegház gáz.

További érv a hivatalos klímamodell mellett, hogy olvadnak a jégtakarók a sarkoknál, emiatt meg fog emelkedni a tengerek szintje. A valóság az, hogy az Északi Sarknál a jég tényleg olvad, azonban a műholdas megfigyelések szerint az antarktiszi jéggel borított terület kiterjedése folyamatosan növekszik, így az Északi és a Déli sarkok jégborításának összege nagyjából állandó.

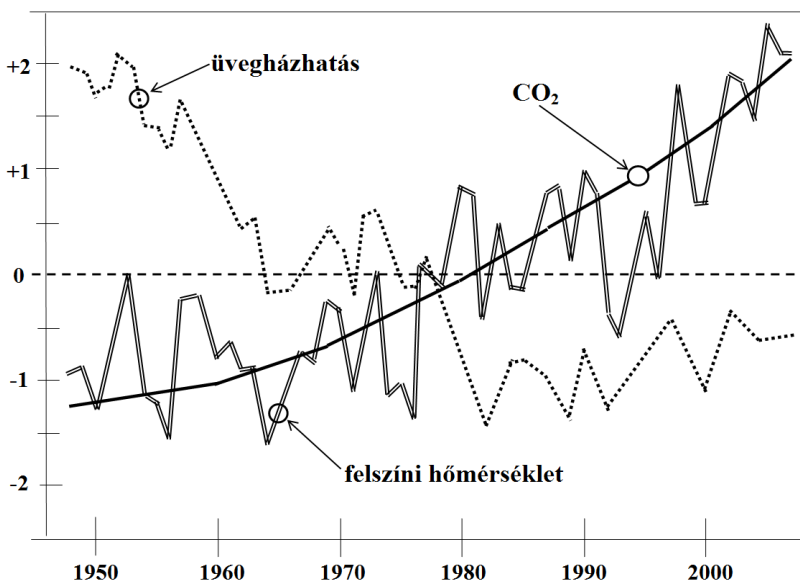
Az Északi Sarknál pedig a jég a vízen úszik, ezért – Archimédész törvénye szerint – éppen annyi vizet szorít ki, mint a súlya, és ha elolvad, éppen annyi víz lesz belőle, amennyit korábban kiszorított, emiatt a vízszint nem emelkedhet.

Mindezek alapján nem csoda, hogy a hivatalos klíma jóslatok erősen túlbecsülik a várható melegedést, amint az alábbi összehasonlító diagramok szemléltetik.

Érdeemes még szemügyre venni a következő oldalon látható diagramot is, amely azt mutatja, hogy a CO₂ koncentráció növekedése mellett az üvegházhatás akár csökkenhet is.

Mindezek alapján arra lehet következtetni, hogy nem a széndioxid miatt emelkedik a hőmérséklet, hanem a hőmérséklet növekedése idézi elő a CO₂ koncentráció emelkedését, nagyrészt azzal, hogy a melegedés hatására felszabadul az óceánokban elnyelt széndioxid egy része, hasonlóan, ahogyan a melegedő szódavízből bugyog ki a széndioxid.

A diagramon a függőleges tengely léptéke az ábrázolt paraméterek középértéktől való eltérésének négyzetes középértéke

3) A széndioxid nem szennyezi a környezetet

A TV-ben gyakran mutatnak füstölő kéményeket annak illusztrálásra, hogy milyen sok széndioxidot bocsátunk ki. A látvány azonban megtévesztő. Amit látunk, az nem széndioxid. A széndioxid színtelen, szagtalan, láthatatlan gáz, nem azonos a fullasztó, egészségkárosító kéményfüsttel, és nem azonos a kémény hibák miatt olykor balesetet okozó mérgező szénmonoxiddal sem.

A széndioxid az a gáz, amit kilélegzünk, és ami a növények legfontosabb tápanyaga. Ha sikerülne kivonni a levegőből az összes széndioxidot, minden növény elpusztulna a Földön, utána pedig az emberek és az állatok halnának éhen.

A széndioxid nem károsítja az emberi egészséget. Ha káros lenne, ki kellene vonni a forgalomból a széndioxiddal dúsított italokat, például a Coca-Colát, a pezsgőt, és a sört.

A széndioxid nem csak nem árt, de kifejezetten jót tesz az emberi egészségnek, hiszen a széndioxidos gyógy-termálfürdők tapasztalata szerint, megfelelő koncentrációban, kifejezetten gyógyító hatású.

A tömény széndioxidban azonban meg is lehet fulladni, akárcsak a vízben, mégsem tekintjük a vizet káros anyagnak, de ha túl sok van belőle, kárt okozhat. Ez a helyzet a széndioxiddal is, például a must

forrása idején a borpincékben, ahol a szőlő erjedésekor keletkező mustgáz, vagyis a levegőnél nehezebb széndioxid megül a pince alján. Ez indokolja a népi bölcsességet, hogy a borpincébe égő gyertyával szabad csak lemenni, mert a gyertya elalvása jelzi, hogy láthatatlan széndioxid felhőbe értünk.

Vajon miért tekinti a hivatalos propaganda a széndioxidot „éghajlatváltozást okozó környezetszennyezésnek” hiszen a klímaváltozás, valamint a környezetet és az emberi egészséget károsító szennyezés két egymástól független jelenség.

Az viszont tény, hogy a széndioxid ellenes intézkedések eredményeként magas állami támogatást élvező zöld és megújuló iparágak profitja ma már vetekszik a hadiiparral.

Möcsényi Mihály professzor szerint, ha legalább 10-szer több széndioxid lenne a levegőben, vagyis kb. 0,4 %, megoldódna az emberiség élelmezési problémája. Közlése szerint üvegházakban, vízgőz és széndioxid nagy koncentrációban történő kompresszoros bejuttatásával almából és paradicsomból négyzetméterenként akár 50-60 kg termés hozamot is el lehet érni. Ha pedig sikerülne globális mértékben jelentősen csökkenteni a levegő széndioxid tartalmát, ezzel világméretű éhínséget lehetne okozhatni.

4) A megújuló energiák környezeti károkat okozhatnak

Megújuló energiát két célra használhatunk. Az egyik a hőenergia, főleg fűtéshez, és melegvíz készítéshez, a másik villamos energia termelése.

Hőenergiát termelni bármilyen energiaforrásból lehet, a megújuló energiaforrások hasznosítása ezért gazdaságos lehet.

Más a helyzet a villamos energiával, ahol a megújulók hasznosításához költséges beruházásra lehet szükség, amelynek során általában számottevő környezet terheléssel is számolni kell.

Villamos erőművek esetén ezért az egyes erőmű típusok esetére teljes életciklus analízist kell végezni, amelybe beletartozik az erőmű beruházása, üzemeltetése, továbbá az élettartamának lejártá után a hátramaradó hulladékok ártalmatlanítása, valamint a terület helyreállítása.

Ha a teljes életciklus alatt felmerült összes költséget és összes környezetterhelést elosztjuk az élettartam alatt megtermelt és hasznosított villamos energia mennyiségével, megkapjuk az

egységnyi villamos energiára vetített fajlagos költséget és környezetterhelést.

Szokás még vizsgálni az erőmű fajlagos ökológiai lábnyomát is, amely azt mutatja, hogy a teljes életciklus alatt átlagosan szolgáltatott áramtermelésre vetítve mekkora földterületet igényel az erőmű működtetése és üzemanyag ellátása. Egyes erőmű típusok becsült relatív ökológiai lábnyomát az alábbi táblázat foglalja össze, egységnek tekintve az atomerőművet.

erőmű típus	ökolábnyom
nukleáris	1
szélturbina	10 – 12
naperőmű, napelemes	2 – 4
naperőmű, termikus	1,5 – 2,5
víz erőmű	0,8 – 1,2
biomassza	30 – 40

Egy modern **szélerőmű** képe itt látható, a méretét érdemes összevetni a tetején dolgozó emberrel.

A mintegy 100-120 méter (35-40 emelet) magasságban elhelyezkedő rotor átmérője általában meghaladja a 100 métert. Egy-egy szél-lapát súlya 15-20 tonna, mérete csuklós autóbuszhoz hasonló. A hatalmas műszaki berendezés azonban siralmasan kevés hasznos villamos energiát termel. Az ilyen megoldások ugyanis 3-4 méter/sec szélsősebesség felett képesek energiát termelni, 14 m/sec

(kb. 50 km/óra) szélesebbesség mellett szolgáltatják a névleges (maximális) teljesítményt, 25 m/sec szélesebbesség felett pedig a turbinát meg kell állítani, és a lapátokat szélirányba kell forgatni.

Magyarországon az átlagos szélesebbesség mindössze 6-8 m/sec, ráadásul a szél nem mindig fúj megfelelő sebességgel, továbbá időjárási problémák is akadályozhatják az áramtermelést, például jegesedés, villámsapások, stb. Ezért egy ilyen erőmű névleges teljesítményének kihasználtsága legfeljebb 20-25 % között lehet.

Az is probléma, hogy egy ilyen turbina fordulatszáma általában 30/perc, ezért egy 50 méter lapáthosszúságú szélturbina kerületi sebessége csaknem a hangsebesség fele, és ez be is határolja, hogy meddig növelhető az ilyen megoldás teljesítménye.

Az is kérdés, hogy a szélerőművek milyen közel telepíthetők egymáshoz, anélkül, hogy zavarnák egymás működését, és befolyásolnák a széljárásokat. Ha például a Paksi Atomerőmű áramtermelését akarnánk szélturbinákkal kiváltani, legalább 30 millió négyzetméter hatáskeresztmetszetű szélturbina erdőt kellene felépíteni, amelynek a hatása a hazai mikroklimára olyan lenne, mintha építenénk az ország közepén egy 300 km hosszú 100 méter magas szélfogó falat.

Az is kérdéses, hogyan lehet a szélerőmű ingadozó teljesítményét kiszabályozni. A villamos energia hálózatba minden percben annyi energiát kell betáplálni, amennyit kivesznek, egyébként megváltozik a hálózati feszültség és a frekvencia, és tömegesen mehetnek tönkre fogyasztói villamos készülékek.

A szabályozás érdekében „stand-by” erőműveket kell készenlétben tartani, és ha ezek költségét és környezet terhelését hozzáadjuk a szélerőmű teljes életciklusára vetített költségéhez és környezet terheléséhez, nagyon kiábrándító eredményt kapunk.

Ami a **napenergiát** illeti, nem kétséges, hogy a napsugárzásból hatalmas mennyiségű energia áramlik a Földre, ezért ezt a fajta megújuló energiaforrást villanyáram termeléséhez is érdemes lehet komolyan venni. Probléma azonban, hogy nem mindig számíthatunk napsütésre. Szerencsére a rendelkezésre álló napenergia időbeli lezajlása jobban kiszámítható, hiszen az áramfogyasztás maximuma is nappal várható, amikor legnagyobb a napsugárzás teljesítménye.

A legerterjedtebb, leginkább reklámozott megoldás a fotovoltaikus áramtermelés, azonban ez van leginkább kitéve a napsütés véletlen ingadozásának, például szakadozott felhők átvonulása esetén. Ennek is határt szab azonban a hálózati

szabályozás terhelhetősége. Azt is figyelembe kell venni, hogy az alkalmazott napelemek élettartama 20-25 év, és ez alatt a teljesítményük fokozatosan csökken.

Ha az ország teljes áramfogyasztását napelemekkel akarnánk megoldani, legalább 5000 hektár területet kellene napelemekkel borítani, amelyből évenként több száz hektárnyi menne tönkre, szorulna cserére. Ezek újragyártása, és a hátramaradó elektronikus hulladék ártalmatlanítása hatalmas környezet terheléssel járna.

És akkor még nem beszéltünk arról, hogy olyankor is szükségünk van áramra, amikor nem süt a Nap.

A napenergia hasznosítása terén a műszaki és gazdasági ésszerűség inkább olyan megoldások alkalmazását diktálná, amelyek kevésbé érzékenyek a besugárzási intenzitás ingadozására. Léteznek is ilyen megoldások, amelyeknél a napsugárzás energiája először hőenergiává alakul, amelynek a tárolása viszonylag egyszerű, ezért egy ilyen erőmű éjjel-nappal képes folyamatosan működni.

Ami a **vízenergiát** illeti, ezt az EU a többi megújuló energiákhoz képest kiemelt fontosságúnak tekintve külön kezeli, ahogyan azt Brüsszelben, 2010-ben, a Duna stratégiában is megfogalmazták. Magyarországon azonban duzzasztóművek és vízerőművek építése politikai akadályokba ütközik.

Az elkerülhetetlen klímaváltozás során azonban a lassan sivataggá váló alföldi területek megmentése érdekében előbb-utóbb nem kerülhető el a folyók duzzasztása, és ha erre sor kerül, indokolt lesz a duzzasztó gátakra vízturbinákat is felszerelni. mert ezekkel olcsón és környezetbarát módon lehetne villamos energiát termelni, mérsékelve a jelenlegi 30-35 % import hányadot.

A sokat emlegetett **biomassza és biogáz** hasznosítása hőenergia termelésére gazdaságos lehet, villamos energia termeléséhez azonban az üzemanyag ellátás magas terület igénye, és ökológiai lábnyoma miatt nem nagyon célszerű.

Ami az emissziót illeti, szerves anyagok elégetésekor a széndioxid mellett jelentős mennyiségben keletkezik még vízgőz és dinitrogén oxid, és ezek együttes üvegház hatása jelentősen felülmúlhatja a kibocsátott széndioxid üvegház hatását, ezért ez a módszer üvegház egyenleg szempontjából önbecsapás.

A biomassza hasznosításnak másik módja, főleg állattartó mezőgazdasági üzemekben, hogy trágyalé és más szerves hulladékok ártalmatlanításával 50-60% metán tartalmú biogázt termelnek, amellyel gázturbina működtethető, a hátra maradó melléktermék

pedig felhasználható a talajerő utánpótláshoz, megtakarítva jelentős műtrágya felhasználást.

Bár az így termelt villamos energia költséges, mégis érdemes támogatni az ilyen megoldásokat, nem energetikai szempontból, hanem a természet, a környezet, és az emberi egészség védelmében.

Ami a **geotermikus energiát** illeti, ez nem tévesztendő össze a föld-hővel vagy talaj-hővel, amely néhányszor 10 méteres mélységből nyerhető ki fűtéshez vagy melegvíz készítéshez, és abból származik, hogy a talaj felső rétegeiben a hőmérséklet viszonylag állandó, azonban az innen kinyert hőenergia utánpótlása túlnyomóan a napsütésből származik.

A valódi geotermikus energia a Föld belsejében zajló nukleáris folyamatokból ered, voltaképpen nukleáris energia, amelynek globális teljesítménye 40 millió megawattra becsülhető. Ha ezt elosztjuk a bolygó kb. 510 millió négyzetkilométer felszínével, kiderül, hogy a négyzetméterenkénti átlagos teljesítménysűrűség kb. $0,08 \text{ Watt/m}^2$ vagyis alig éri el egy zseblámpaelem teljesítményét. Az átlag körüli ingadozás különféle földrajzi régiókban nagy eltérést mutat, aktív vulkánok közelében nagyságrendekkel nagyobb, ott azonban kockázatos erőművet építeni.

5) A klímavédelem jelszavával zajlik a környezetterhelés exportja, miközben a gazdag országok egyre gazdagabbak, a szegények még szegényebbek lesznek

A megújuló energiát termelő berendezések, valamint az energia-takarékos használati eszközök gyártása, és ezek nem túl hosszú élet tartamának lejárta után a hátramaradó veszélyes hulladékok ártalmatlanítása jelentős környezet terheléssel és egészség károsító munkavégzéssel jár, ezért a fejlett nyugati országok az ilyen technológiákat egyre inkább kihelyezik ún. „fejlődő” országokba, ahol nem csak a munkaerő olcsó, de még az emberi élet is.

Ugyanakkor azt sem szabad elfelejteni, hogy egyes „zöld” megoldások a gazdag nyugati országok állampolgárai számára is jelenthetnek egészségi kockázatot. Példaként említhető az EU intézkedés, amely szerint fokozatosan ki kell vonni a forgalomból a hagyományos izzólámpákat, és ezeket energiatakarékos kompakt fénycsőekkel vagy LED izzókkal kell helyettesíteni.

Fel lehet vetni a kérdést, milyen sorsuk lehet azoknak a bányászoknak és munkásoknak, akik a világ túlsó felén napi 14-16 órás munkaidőben éhbérért robotolva végzik a higany kitermelését, finomítását, feldolgozását, hogy legyen elég higanygőz az energiatakarékos kompakt lámpáinkban.

És fel lehet vetni azt a kérdést is, mi történik akkor, ha működés közben összetörik egy ilyen lámpa, és a tüdönkbe szippantjuk a higanygőzt, hiszen ugyanaz az EU tiltotta be a higanyos lázmérőket is, pedig azokban a higany folyékony állapotban van, amelynek az elgőzölgése nagyon hosszú időt vesz igénybe, ezért a lehetséges egészség károsító higanygőz terhelés sokkal kisebb lehet.

Ami pedig a LED lámpákat, a napelemeket és a „megújuló” erőművek vezérléséhez szükséges elektronikus alkatrészeket illeti, az ezek gyártásához szükséges erősen toxikus, rákkeltő, nehézfémekkel, uránnal és tóriummal szennyezett ritka földfémek bányászata, tisztítása, finomítása, feldolgozása nagyon durva környezet szennyezéssel jár, súlyosan veszélyeztetve az ilyen munkahelyeken dolgozók egészségét. Becslések szerint a technológia melléktermékként keletkező savas, radioaktív szennyvízből csupán Kínában évi tízmillió tonnát termelnek, és ezeket hatalmas mesterséges tavakban tárolják a bányák környékén.

Mindez csupán adalék ahhoz, ahogyan a demokratikus nyugati civilizáció segíti a „fejlődő” népeket.

A politika hatalmas propagandával és média támogatással hirdeti, hogy a klímaváltozást az ember okozza azzal, hogy túl sok széndioxidot bocsátunk ki. Az emisszió csökkentése érdekében hozott intézkedések azonban hatástalanok az éghajlatra, ráadásul együtt járnak a természeti erőforrások felelőtlen pazarlásával, és a környezet szennyezésével.

Ismerje meg a valóság bővebb részleteit és az idézett adatok forrásait ezekről a honlapokról:

<http://klimaszkeptikusok.hu/>

<http://www.enpol2000.hu/>

<http://realzoldek.hu/>